

Eternal Seekers

BcA. Anna Cichá

Diplomová práce
2011

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací
Ústav designu oděvu a obuvi
akademický rok: 2010/2011

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **BcA. Anna CICHÁ**
Osobní číslo: **K09306**
Studijní program: **N 8206 Výtvarná umění**
Studijní obor: **Multimedia a design – Design oděvů**

Téma práce: **Eternal Seekers**

Zásady pro vypracování:

Výtvarné zpracování a realizace finálních návrhů, cca 8–12 modelů.
Technická a teoretická příprava projektu, sběr potřebných informací a vyhotovení práce dle zadaných parametrů.
Celou práci také odevzdat na CD v elektronické podobě.
Prostudování a analýza dostupných materiálů a informací, vlastní závěry.
Rozsah práce:
Výtvarné řešení designu oděvu ve variantách, finální řešení, výběr materiálu, stříhové řešení, realizace vybraných oděvů, výtvarná dokumentace, vše formát A4.
Odevzdejte ve 3 stejnopisech v pevné vazbě.

Rozsah diplomové práce: viz zásady pro vypracování
Rozsah příloh: viz zásady pro vypracování
Forma zpracování diplomové práce: tištěná/umělecké dílo

Seznam odborné literatury:

Módou posedlí – Jana Máchalová, Moraviapress

ISBN 80-86181-47-2

Móda 20. století, Jana Máchalová, Nakladatelství Lidové noviny

ISBN 80-7106-587-0

Současní módní návrháři – Terry Jones a Susie Rushtonová, Taschen

ISBN- 13: 978-80-7209-841-5

ISBN- 10: 80- 7209-841-1

Říše pomíjivosti, Móda a její úděl v moderních společnostech,

Gilles Lipovetsky, Prostor, Edice střed

ISBN 80- 7260-063-X

Decades of fashion – Harriet Worsley, H.F. Ullman

ISBN: 978-3-8331-5019-7

Vedoucí diplomové práce: **MgA. Mária Štranecková, ArtD.**
Ústav designu oděvu a obuvi

Datum zadání diplomové práce: **1. prosince 2010**

Termín odevzdání diplomové práce: **16. května 2011**

Ve Zlíně dne 1. února 2011

doc. MgA. Jana Janíková, ArtD.
děkanka

doc. Mgr. Ivan Titor
ředitel ústavu

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ/DIPLOMOVÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- odevzdáním bakalářské/diplomové práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby ¹⁾;
- beru na vědomí, že bakalářská/diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a bude dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou/diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3 ²⁾;
- podle § 60 ³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 ³⁾ odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – bakalářskou/diplomovou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské/diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské/diplomové práce využít ke komerčním účelům.

Ve Zlíně5.5.2011.....

Anna Cichá
Jméno, příjmení, podpis

¹⁾ zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací:

(1) Vysoká škola nevydávalečně zveřejňuje disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy.

(2) Disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlázení veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výpisy, opisy nebo rozmnoženiny.

(3) Platí, že odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.

²⁾ zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3:

(3) Do práva autorského také nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užíje-li nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu k výuce nebo k vlastní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacího zařízení (školní dílo).

³⁾ zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo:

(1) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst. 3). Odpírá-li autor takového díla udělit svolení bez vážného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybějícího projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.

(2) Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užít či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.

(3) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jim dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše; přitom se přihlídnou k výši výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.

ABSTRAKT

Tato diplomová práce vznikla na základě mého setkání s hudební skupinou Eternal Seekers.

Eternal Seekers je také název kolekce, do které jsem se snažila promítnout atmosféru hudby a zpívané poezie, ale také osobnosti dvou interpretek tohoto uskupení, Lenky Dusilové a Beaty Hlavenkové.

V teoretické části se zamýšlím nad vztahem hudby a módy, nad fenoménem módních ikon populární hudby. Poukazuji na zásadní interprety od 50. let dvacátého století po současnost. Dále chci také zmínit zajímavé projekty na české hudební scéně.

Klíčová slova: hudba, móda, Eternal Seekers, subkultura

ABSTRACT

This diploma thesis was caused by meeting the music group Eternal Seekers. Eternal Seekers is also the name of the collection into which I have tried to project atmosphere of music and sung poetry as well as the personality of the two musicians of this group – Lanka Dusilová and Beata Hlavenková.

In the theoretical part I was thinking about the relation of music and fashion, phenomena of fashion icons of popular music. I point out to crucial musicians since 1950 until nowadays. I would also like to mention interesting projects in Czech musical scene.

Key words: music, fashion, Eternal Seekers, subculture

Ráda bych poděkovala Mgr. art. Mării Štranekové, Art.D, za vedení a konzultace v průběhu tvorby mé magisterské práce. Dále chci poděkovat oponentce Ing. Janě Máchalové. Poděkování patří i mým nejbližším a rodině za psychickou podporu ve chvílích váhání a nejistoty.

Prohlašuji, že odevzdaná verze diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD	8
I TEORETICKÁ ČÁST	9
1 METODIKA PRÁCE	10
2 KULT HVĚZD A IDOLŮ	11
3 ROTACE HVĚZD OD PADESÁTÝCH LET 20. STOLETÍ PO SOUČASNOST	13
3.1 50. LÉTA	13
3.1.1 Elvis Presley	13
3.1.2 Teddy Boys	15
3.2 60. LÉTA	15
3.2.1 Carnaby Street a King's Road	16
3.2.2 Mods	18
3.2.3 Hvězdná trojice - The Beatles, The Rolling Stones, The Who	19
3.3 70. LÉTA	21
3.3.1 Sex Pistols ve znamení PUNKU!	22
3.3.2 David Bowie.....	24
3.4 80. LÉTA	25
3.4.1 Madonna	26
3.4.2 Michael Jackson	27
3.5 90. LÉTA	29
3.5.1 Grunge	31
3.6 PŘELOM STOLETÍ A SOUČASNÁ HUDEBNÍ SCÉNA.....	31
4 ČESKÁ HUDEBNÍ SCÉNA	35
4.1 NOVÁ ČESKÁ VLNA	36
II PRAKTICKÁ ČÁST	40
5 KOLEKCE ETERNAL SEEKERS	41
5.1 KAPELA ETERNAL SEEKERS.....	41
5.2 REŠERŠE	43
5.3 MATERIÁLY A BAREVNOST	45
5.4 GRAFICKÉ ZPRACOVÁNÍ MATERIÁLŮ	45
5.4.1 Použité technologie.....	46
5.5 KONCEPCE KOLEKCE	48
5.6 REALIZACE MODELŮ.....	48
III PROJEKTOVÁ ČÁST	52
6 KRESBY	53
7 FOTODOKUMENTACE	59
ZÁVĚR	73
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	74
SEZNAM OBRÁZKŮ	75
SEZNAM PŘÍLOH	79

ÚVOD

Téma této diplomové práce je Eternal Seekers, což ve volném překladu znamená „věční hledači“. Tento název je pro mě mnohoznačný.

První význam nacházím v procesu mé tvorby. Od začátku do konce je to věčné hledání inspirací, nápadů, nových impulsů, materiálu a tvarů. A ne jinak tomu bylo i u této kolekce. Práce vznikla jako má spolupráce s hudební skupinou Eternal Seekers. Je to spíše hudební projekt Lenky Dusilové, pianistky Beaty Hlavenkové a experimentálního Clarinet Factory. Jejich hudba se pro mě stala velmi inspirativní, odráží se v ní svět zdánlivé hudební anarchie se světem textařské poezie a obrazotvornosti.

Snažím se přenést náladu z této hudby do modelů, určených na koncertní vystoupení zmínovaných interpretů.

Druhý význam „věčných hledačů“ nacházím v tematickém zaměření mé teoretické části. Píši zde o fenoménu hvězd pop music. O věčném hledání cesty jak proniknout na vrchol, zviditelnit svou identitu, jak zazářit za každou cenu.

Hlavní otázkou, kterou se ve své diplomové práci budu zabývat, je propojení hudby a módy. Chci zmínit důvody, proč se masová kultura vnořila do vln módy. Proč lidé tíhnou k okouzlujícím postavám s nebetyčným úspěchem, které vyvolávají obdiv bez hranic - k hvězdám a idolům.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 METODIKA PRÁCE

V této kapitole bych ráda stručně popsala některé metody a postupy, které jsem uplatnila při psaní teoretické části mé diplomové práce.

Teoretickou část jsem rozdělila do kapitol po desetiletích, v každé dekádě popisují nejdůležitější osobnosti, které v té době prorazily na hudební scéně a tím ovlivnily módní dění i společnost, často uvádím i možný přesah do současnosti. Dále v každém desetiletí podrobněji charakterizují jednu subkulturu ulice.

Jazyková struktura mé práce je podána spíše populární formou. U takového tématu jako je popmusic a móda je těžké se tomuto žánru vyhnout. Tímto však neskresluji daná fakta, snažím se informace zasadit do politického i sociálního kontextu dané doby.

Dalším rozhodnutím v rámci metodiky uplatňované při zpracovávání textu bylo ponechání anglického názvosloví, a to zejména v situacích, kde chybí výstižný překlad pojmu do českého jazyka. V textu se objevují slova jako: *look, styling, image, stars, popmusic*.

Tento popis historie jsem zpracovala pro lepší pochopení kontextu dneška. Zastávám názor, že vše co se v současnosti objevuje na naší i zahraniční hudební scéně, má spojitost s dějinami tohoto oboru. Textů o propojení módy a hudby už vzniklo mnoho, však v češtině je jich stále zoufale málo, proto doufám, že můj příspěvek bude přínosem pro možné čtenáře.

2 KULT HVĚZD A IDOLŮ

„Hvězda je přeludnou hrou osobnosti, tak jako je móda přeludnou hrou vzhledu, a obě existují jen díky podvojnému zákonu svůdnosti a personalizace vnějšího vystupování. Podobně jako návrhář do posledního detailu vytváří svůj model, tak i hvězdný systém mění, vynalézá a vybrušuje profil a rysy hvězd.“

(LIPOVETSKY, Gille. *Říše pomíjivosti, Móda a její úděl v moderní společnosti*, str. 333)

Hudba, filmový průmysl a divadlo byly odjakživa úzce spjaty s módou. Slavné hollywoodské hvězdy z 30. a 40. let minulého století, se často nechávaly fotografovat v modelech známých francouzských návrhářů jako Lanvin, Balenciaga a Dior. Jejich oslnivý a nedosažitelný životní styl ještě zvyšoval zájem o šaty, které nosily, a nutil návrháře vytvářet stále nové a ještě fantastičtější modely.

Frivolní a přepychový život hvězd byl popsán již mnohokrát: luxusní vozy, krásné vily, bouřlivé večírky a přelétavé lásky, život plný vzletů a pádů. Stejně jako byla zdůrazněna jejich role v módních fenoménech.

Hvězdy podnítily masové napodobování, masově se napodobovaly jejich účesy, líčení, mimika a držení těla.

Velké filmové *stars*, velmi rychle pronikly do světa muzikálů. Úchvatní zpěváci vyvolávali u zástupu mdloby stejně, jako známá jména filmu. Vyvolávali stejné zanícení, stejnou zvědavost a obdiv.

S vpádem rockové hudby a ve spojení s revolučním vynálezem dlouhohrající desky a magnetického gramofonu se hudební scéna začala proměňovat. Nárůst počtu úspěšných zpěváků a skupin vyvolal značné zrychlení v rotaci hvězd. Vyráběním stále více „miniido-lů“, které rychle mizí. Showbiznys zdemokratizoval hvězdnou scénu a přiměl *stars* vyjít z nesmrtnosti.

Souběžně s tím jak idoly podléhají proměnlivosti módy, získává *look* zásadnější význam. Tento fenomén se nezrodil za jediný den: muzikáloví zpěváci se odedávna snažili vizuálně zaujmout nějakým zvláštním detailem charakteristickým pro jejich osobu: slamák Maurice

Chevaliera, věčně zapálená cigareta Franka Sinatry, prosté černé šatičky Edit Piaf. Avšak jejich spektakulárnost zůstávala omezená a byla u každého umělce stabilní, stala se jakousi „uniformou“. Zpěváci vystupovali v obleku s kravatou anebo v košili s rozhalenkou, vizuální svět muzikálu stavěl na obdiv svou úctyhodnost a střízlivost.

V současnosti naopak scénický vzhled podléhá souběžnému tlaku popové hudby, reklamy a vyžaduje nezkrotnou originalitu, show, nutnost šokovat, přehánění a neustále proměny. Vizuální prezentace už není zkrášlujícím prvkem, je nezbytně nutná pro zařazení, identitu a originalitu hudebních skupin. [4]

3 ROTACE HVĚZD OD PADESÁTÝCH LET 20. STOLETÍ PO SOUČASNOST

3.1 50. léta

Padesátá léta znamenaly nový životní styl. Po druhé světové válce celý svět očekává lepší budoucnost. Evropa se pomalu zotavuje z válečných let, zatím co ve Spojených státech zní divoké rytmy nového hudebního žánru jménem rock'n'roll.

Mladí muži se vzhlíželi v „rebelovi bez příčiny“ Jamesi Deanovi, slečny v Brigitte Bardot a nezapomenutelné Marilyn Monroe.

Elvis Presley se v roce 1956 prosadil se svým hitem *Heartbreak Hotel* a téměř okamžitě se stal idolem mladé generace. Právě Elvis znamenal velký mezník v rychlém růstu kultu hvězd.

3.1.1 Elvis Presley

První návrháři, kteří tvořili Elvisovu image, byli bratři **Bernard** and **Gay Lansky**. Rodina Lanských měla svůj obchod v Memphisu v Tennessee na Beale Street. Původně prodávali zbylé armádní zásoby z druhé světové války, později se zaměřili na stále víc se rozvíjející hudební scénu v Memphisu. Jejich zákazníci byli mimo jiné i Count Basie, Lionel Hampton, Duke Ellington a BB King.

„Dal jsem Elvisovi jeho první oblek, a dal jsem mu i jeho poslední,“ vzpomíná Lansky. (GORMAN, Paul. *The Look: Adventures in Rock and Pop Fashion*, str.12)

V roce 2001 Lansky založil novou linii oblečení s názvem *„Clothier To The King“*, s věrnými reprodukcemi modelů, které nosil král rock'n'rollu.

Obr. 1, 2

Další jméno, které je třeba zmínit v souvislosti s Elvisem je **Nudie Cohn**, který pro něj navrhnul v roce 1960 známý 24karátový zlatý oblek z obalu desky *50,000,000 Elvis Fans Can't Be Wrong*.

Nudie Cohn navrhoval zejména obleky tzv. „Nudie Suits“. Jsou to vyšíváné a bohatě zdobené kovbojské obleky, které můžeme často vidět v Hollywoodských westernech. Jeho zákazníci byli John Lennon, John Wayne, Elton John, Cher a mnoho dalších.

Poslední *imagemaker* Elvise Presleyho byl Bill Belew.

Bill Belew navrhoval pro Elvise zejména v 70. letech. Vytvořil nespočet kostýmů pro jeho show v Las Vegas. Charakteristické jsou zejména bílé peleríny, kombinézy, napoleonský vysoký límec, široké pásky, bohaté výšivky, zdobené drahokamy a zlatem. Mezi nejslavnější Elvisovy kombinézy z Belewovy dílny patří *American Eagle* (1973) a *Peacock* (1974). V roce 2008 byl oblek *Peacock* vydražen za 300.000 dolarů, je to nejdražší kus memorabilia Elvise prodán v aukci.

Obr. 3, 4

3.1.2 Teddy Boys

V době kdy v Americe zní divoké rytmy rock'n'rollu a Elvis Presley začíná svoji kariéru, v poválečné Británii se vše odehrávalo v méně pestrých barvách. První britskou poválečnou subkulturou byli Teddy Boys.

Tato subkultura narušila klid poválečné Británie způsobem, který je dnes prakticky nepředstavitelný.

Právě zde našel režisér Stanley Kubrick vizuální podobu, která příslušela gangu ultranásilníků ve filmové adaptaci Burgessova románu *Mechanický pomeranč*. Teddy Boys zprvu zaplnili ulice Londýna, posléze další místa Britských ostrovů.

Jednalo se většinou o mladé muže, kteří měli své kořeny v dělnické třídě. Jejich oblečení parodovalo dobu krále Edvarda VII. Dlouhá saka se sametovými límci a manžetami, rovné přiléhavé kalhoty ve zkrácené délce, pod krkem tkaničkové kravaty a semišové boty do špičky. Delší vlasy si pomocí pomády tvarovali do účesu zvaného quiff.

Dívky (*Teddy Girls*) nosily úzké sukně, špičaté boty a roláky. [6, 9]

Obr. 5, 6

3.2 60. léta

Móda 60. let byla ve znamení mladé generace, která vymýšlela a určovala módní trendy. Promítly se v ní sociální i kulturní fenomény té doby, válka ve Vietnamu, boj za lidská práva, let člověka na měsíc, nové výrobní technologie, sexuální revoluce a v neposlední řadě svět pop music.

Pozornost se přesunula na Britské ostrovy, kde v té době vznikaly takové legendy jako: Beatles, Who, Rolling Stones, ve Spojených státech pak nezkrotný kytarový génius Jimmy Hendrix.

Vznikaly nové subkultury, nejrozšířenější byli hippies a mods.

Francie si zachovala svou vznešenost a vysokou módu, tím ale u mladých módních „revolucionářů“ neuspěla, a tak zaznamenala značný úpadek.

Pařížská móda byla více sofistikovaná než britská, nikdy nebyla tak úzce spojena s hudební scénou. Svědčí o tom i prohlášení Y.S. Laurenta:

*„Já se zajímám o současnou muziku, poslouchám pop, mým oblíbencem je Donovan“. Je-
nomže tento zpěvák byl folkař.*

(MÁCHALOVÁ, Jana. *Móda 20. století*, str.113)

3.2.1 Carnaby Street a King's Road

Obr. 7

V šedesátých letech se móda stala jedním z určujících rysů Londýna. Každý kdo chtěl jít s dobou, se oblékal v některém z proslulých butiků na Carnaby Street nebo King's Road.

Nejnovější móda již nebyla určena jen těm nejbohatším. V těchto letech začaly do vyšších společenských vrstev pronikat hodnoty, jež byly příznačné spíše pro rodiny nižších a středních tříd či z řad pracujících tzv. „working classes“.

Hlavní vliv na to měly četné „pop-idoly“, jež z těchto společenských vrstev pocházely. Dalším zlomovým okamžikem bylo udělení Řádu Britského impéria členům The Beatles v roce 1965.

Londýnská Carnaby Street a King's Road, byly místa, z nichž se šířily módní vlivy do celého světa. Butiky jako *The Cue Shop*, *The Ivy Shop*, *John Michael*, *Toppers*, nebo *Top Gear* zásobovaly tehdejší hudební scénu ale i její fanoušky. [10]

Známostí tohoto světa se stala **Mary Quant**, jež si společně s manželem otevřela v roce 1955 na King's Road obchod s oblečením pojmenovaný *Bazaar*.

Její jméno je spjaté s „vynálezem“ minisukně, kdo byl však jejím prvním návrhářem není jasné. Dodnes se o prvenství dělí s návrhářem Courrègem.

Mary Quant jako první zpracovává PVC holínky a pláště, zavádí na trh barevné punčocháče a „pětibodový“ střih účesu, jehož autorem byl slavný kadeřník Vidal Sassoon.

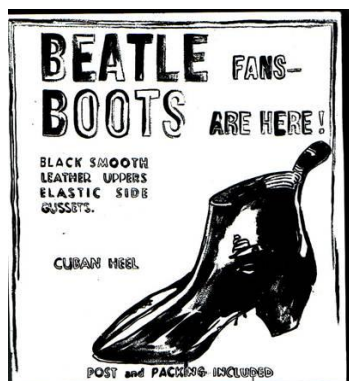

Obr. 8

John Stephen se soustředil na pánskou módu. V roce 1952 jako osmnáctiletý mladík přišel do Londýna, během čtyř let si na Beak Street otevřel první obchod pojmenovaný *His Clothes*. V roce 1959 jej přestěhoval na Carnaby Street a za pár let zde vlastnil už osm butiků s oblečením (*His*, *Mod Male*, *Male West One*). Jeho stálými zákazníky byli členové The Beatles, Rolling Stones nebo The Who.

Značka **Anello & Davide** byla založena v roce 1922. Soustředila se hlavně na taneční a divadelní obuv. Unikátní kombinace italského designu s anglickou tradicí kvalitního řemeslného zpracování zajistilo této značce nevídaný úspěch.

Největší slávu a věhlas přinesl model z roku 1960 tzv. *Beatle Boot*.

Obr. 9

Vše co potřebovali příznivci subkultury mods bylo možné najít v butiku **Austin's**. Právě tento butik nejrychleji reagoval na změny stylů a trendů.

V 1964 Pete Meaden, první manažer skupiny The Who, zde nakoupil kompletní *outfit* pro tehdy ještě neznámou kapelu The High Numbers (později The Who).

3.2.2 Mods

Na přelomu 50. a 60. let byl velmi populární moderní jazz. Jeho fanoušci se chtěli vyhranit vůči posluchačům toho tradičního, kterým začali říkat „trads“. Sami sebe nazývali modernisty – „mods“.

Mods se upnuli k dandyovské tradici, byla jim blízká elegance britských gentlemanů. Oblékali si bílé košile, černé obleky se saky ve zkrácené délce, doplněné kalhotami s úzkými nohavicemi a špičatými boty- vše v italském stylu. Nosili také saka s desénem anglické vlajky a bundy s logy. Patřil k nim i ulízaný dokonalý sestřih vlasů.

Dívky se přizpůsobily chlapcům, oblékaly se také do úzkých kalhot a krátkých sak, nosily špičaté boty s dýkovitými podpatky.

Mods milovali skútry značek Vespa a černou hudbu, která se do Británie dostávala jak s jamajskými imigranty, tak v produkci amerických vydavatelství zaměřených na r'n'b a soul.

Mods se pochopitelně vymezovali i proti hlavnímu proudu. Inspirace r'n'b v podání Beatles či Rolling Stones pro ně byla nedostatečná a postrádali u nich autenticitu.

V devadesátých letech se k odkazu mods přihlásili i zástupci dominantního britpopu Oasis či Blur, dnes z něj těží kapely jako Kaiser Chiefs. [6, 9]

3.2.3 Hvězdná trojice - The Beatles, The Rolling Stones, The Who

Uniformní šedé obleky bez límce, bílé košile a úzké kravaty, tak vypadali Beatles v roce 1962, kdy je manažer Brian Epstein vyslal z liverpoolské sklepní tančírny do světa show-businessu.

Tato nová image byla inspirována subkulturou mods. K této proměně Epstein přizval vynikajícího krejčího z Carnaby Dougie Millingse a kadeřníka Vidal Sassoonu.

Mods byli však příliš vyhranění, a Beatles chtělo oslovit širší publikum. Jejich pozdější experimentování s mysticismem a omamnými látkami je přivedlo k pončům, psychedelickým tiskům a samozřejmě dlouhým vlasům.

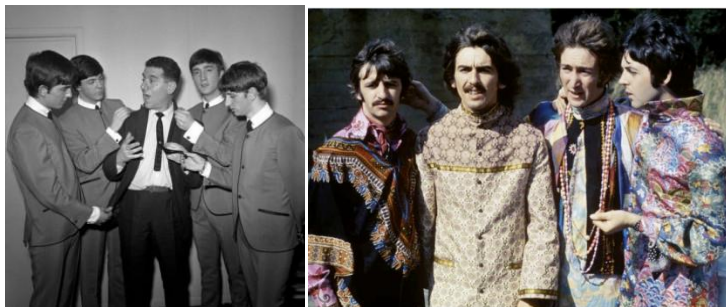
Ve filmu Seržant Pepper se The Beatles objevili v dokonale nestejných stejnokrojích, neklamném znaku květinového roku 1967. [2,6]

Dougie Millings

Ještě než začal podnikat sám, byl zaměstnaný jako pomocný krejčí v obchodě Austin's. Po nějaké době si otevřel svoji vlastní dílnu *The Showbiz Tailor*.

Od roku 1962 začal pracovat pro Beatles, vytvořil pro ně charakteristické obleky bez límce pro jejich první americké turné a také pro film *Help!* Pro Beatles pracoval až do nástupu „květinové revoluce“.

Millings vytvořil více než 500 kostýmů pro popové kapely. Jeho zákazníky byli i Cliff Richard, Tommy Steele, a také Sammy Davis. [2]

Obr. 10, 11

Jestliže se v 60. letech většina dospělých nakonec smířila s Beatles, s **Rolling Stones** nikdy. Britské království odměňuje Beatles svými řády a Rolling Stones vláčí po soudech za drogové aféry.

Hlavní tváří kapely se stal charismatický Mick Jagger, jeho perverzní antipůvab působil na fanoušky jako magnet. RS si vytvořili image „zlých hochů“, každý člen kapely byl výraznou individualitou s vlastním pojetím módy.

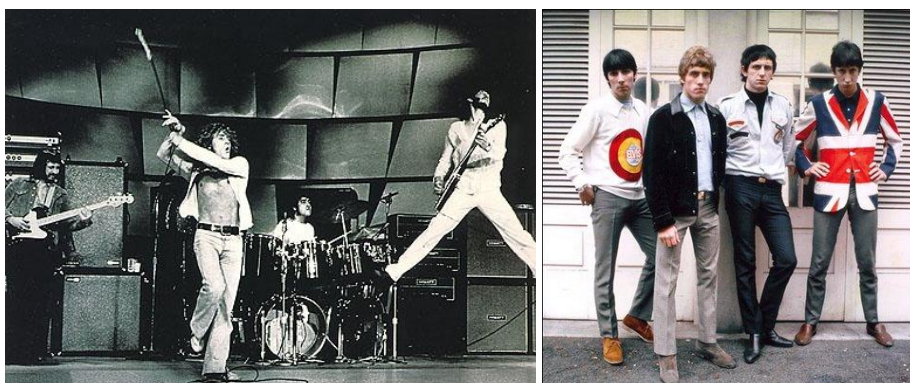
Obr. 12, 13

Jagger prováděl na scéně pohybové kreace, které pak kopírovali a dodnes kopírují zpěváci na celém světě. Tančil celým tělem, vzpřímený, často s rukama vztyčenýma nad hlavou v toreadorských někdy až baletních pózách.

Kapela **The Who** byla ve své době největším konkurentem Beatles. Nejvíc se prosadila písní *My Generation*. Ještě v roce 1964 se jmenovali *High Numbers* a nikdo je neznal. Pak potkali začínající filmové režiséry Kita Lamberta a Chrise Stampa, kteří hledali vhodný

objekt pro své pop artové projekty. Přejmenovali čtveřici na *The Who*. Jejich obecnstvem se stali především mods. Členové skupiny si oblékli saka z britské vlajky a jejich fanoušci je následovali.

*„U britské vlajky se předpokládá, že bude vlát na stožáru, my si s ní dali ušít saka. Jsme pro pop artové šaty, hudbu i chování. Pop art souvisí s veřejnými výstupy, kterým se říká happeningy a s autodestruktivními projevy, k nimž patří rozbíjení kytar. Já bouchám kytarou o zesilovač kvůli vizuálnímu účinku - zdá se mi to velmi umělecké. Člověk tím dostane obrovský zvuk a ten celkový účinek je skvělý. Kdyby kytary explodovaly a vyletěly do vzduchu v obláčcích dýmu, slzel bych štěstím. Vizuální účinek by byl dokonalý.“ P. Townshend (ČERNÝ, Jiří. *Hvězdy tehdejších hitparád*, str. 247)*

Obr. 14,15

3.3 70. léta

Utopie hippies 60. let splaskla jako mýdlová bublina. Heslo „Love and Peace“ nahrazuje „Sex and Violence“.

Hlavními tématy doby, ve které se přestalo věřit, že vše nové je vždy lepší než to předchozí, byly: retro, etno, válka a práce.

Na ulici se opět rodí nové styly: glam, funky, punk, skaters a také B-boys. Móda je zachváčena stylem "disco" - užívá fluorescenční barvy, dresy, body, legíny, objevuje se také etno s afro účesy.

Revoluce v pánské módě, která se započala v šedesátých letech, dosáhla vrcholu v letech sedmdesátých, a to v souvislosti s hnutím glam.

Do módy přišel androgynní vzhled. Velký podíl na tom nese David Bowie, který se na scéně objevil s výrazným líčením a odbarvenými vlasy. [5]

V roce 1977 byl v New Yorku otevřený klub „Studio 54“, společně s otevřením tohoto klubu se otevřela i nová hudební éra. Na diskotékách šlo o únik z reality. Středem zájmu už nebyla jen kapela na jevišti, ale lidé tančící na parketu.

Stálými hosty klubu byli např. Andy Warhol, Grace Jones, Lisa Minelli, Cher, ...

3.3.1 Sex Pistols ve znamení PUNKU!

Ačkoliv kapela existovala pouze tři roky (1975 – 1978), stala se kultovní punkovou kapelou nejen na Britských ostrovech. Sex Pistols jsou často označováni jako iniciátoři punkového hnutí ve Velké Británii a prvního generačního rozdílu uvnitř rokenrolu.

Kapela vyvolala během své krátké kariéry mnoho kontroverzí, které často zastínily jejich hudbu.

Obr.16,17

Od roku 1973 členové kapely trávili čas u obchodu Dona Lettse *Acme Attractions* a u luxusnějšího *Lei It Rock* na King's Road. *Lei It Rock* patřil bývalému manažerovi *New York Dolls*, Malcolmu McLarenovi a jeho přítelkyni Vivienne Westwood.

Malcolm McLaren v knize *The Look, Adventures in Rock and Pop Fashion* popisuje svoje začátky i tehdejší atmosféru na King's Road.

„Když mi bylo 25 let, navrhnul jsem svůj první módní kousek – zářící modrý lamé oblek, můj první ve stylu rock 'n' roll, vzal jsem si ho na sebe, když jsem se šel procházet po King's Road. Hledal jsem jedno z těch náhodných setkání, které mi změni život. Byl rok 1971, King's Road byla plná lidí, přehlídka vkusů a stylů pozdních šedesátých let, doufal jsem v ten nečekaný moment okouzlení a našel ho u čísla 430.

V té černé díře na konci King's Road se mi změnil život. V různých (pře)vtěleních tohoto obchodu – Paradise Garage, Let It Rock, Too Fast To Live Too Young To Die – jsem dělal oblečení, které vypadalo jako ruiny. Zničením starého jsem vytvořil něco nového. Toto nebyla móda jako komodita; byla to móda jako nápad.

Pozdější převtělení obchodu se jmenovalo Sex. Sex, v překladu do módy se stává fetišem, a fetišismus je dokonalým ztělesněním mládí. Mládež se musí chovat neuctivě – musí brát drogy, protože principiálně věří ve vlastní nesmrtelnost, kterou prosazuje stále znova a znova. Móda a hudba jsou přirozeným projevem potřeb mladých lidí – potřeby konfrontace a rebelie, a právě fetišismus v obou případech je onou nezbytnou hranou nože, rozvešlující hranici mezi životem a smrtí.

*Móda a hudba – hudba a móda jsou vyjádřením stejných potřeb. Z retrospektivního pohledu je správné, že kniha *The Look* prezentuje takové obchody jako můj či jiné na King's Road, které v průběhu šedesátých, sedmdesátých a osmdesátých let vytvořily módu ulice, jenž neodvratně, sehrála roli spouštěče hudebního vkusu této doby.*

*John Pearse v šedesátých letech založil obchod *Granny Takes A Trip*. Použil tehdy americké auto, které vypadalo, jako by mu projelo oknem. Pearsovo oblečení – sametové obleky a zvony, navrátily styl dandy. Za zmínku stojí i Tommy Roberts, který díky svému obchodu *Mr Freedom* stvořil módu ve stylu pop-art. Proslavil se díky tričkům s motivem Mickeyho Mouse a šatům jako od Sněhurky. Svého času se mu ve výloze honosila obrovská gorila porostlá zářící modrou padělanou srstí. Alkasura, obchod Johna Klouda, prodával bohémský look antimódní Chelsea z šedesátých let. Johna bylo často vidět, jak se motá v jižní části King's Road oblečen do mnišského hábitu. Později se zapálil a zemřel. Trevor Myles, jehož obchod *Paradise Garage* jsem sdělil, byl známý díky tomu, že prodával první obnošené modré džíny. Tato prodejna připomínala pošlapanou americkou garáž, jakou najdete po cestě u opuštěné dálnice v Arizoně.*

Všechny tyto obchody byly vizuální odpovědí ulice na autentickou hudební popovou kulturu, která zrovna nevzdávala hold komerčnímu rázu této doby.

Christian Dior prohlásil: „Móda je aktem víry“. Dnes se však módě věří málo, protože se z ní stal pouhý produkt. Není-li už prostředí ulice místem, kde se móda prezentuje, můžete se ptát, kam se poděla.“

překlad z anglického originálu, MALCOM McLAREN. LONDÝN, 2006

(GORMAN, Paul . *The Look: Adventures in Rock and Pop Fashion*, str. 10-11)

3.3.2 David Bowie

Většina hvězd si svoji image buduje několik let, Bowie se rozhodl jít proti proudu, svůj vzhled měnil velmi často a v drtivé většině to souviselo i se změnou stylu hudby, kterou produkoval.

Na začátku 70. let šokoval tisk a veřejnost „přiznáním“, že je homosexuál, toto sdělení vyvolalo bouřlivou reakci a briskně zvýšilo jeho publicitu. Následovala i změna image, vlasy si nechal obarvit na křiklavou oranžovou, nanášel si vrstvu světlého make-upu a nakoupil si ženské šaty. Přijal také nové jméno Zitty Stardust. V polovině 70. let ženský vzhled vystřídal uhlažený elegant s kloboukem v dlouhém kabátě.

Bowie si k sobě vždy pečlivě vybírá návrháře, v sedmdesátých letech to byl např. Thom Browne a Michael Fish.

Je tím umělcem, který nikdy nenosí kostým, ale oděv jako takový. Jeho styl se s věkem umírnil, v současnosti nejčastěji vystupuje v černém elegantním obleku.

Odkaz nesčetných proměn Bowieho, je stále zřejmý i v současných kolekcích světových tvůrců. [11]

*Obr. 18, 19**Obr. 20, 21**Obr. 22, 23*

3.4 80. léta

Doba, kdy se stala kultura byznysem, doba tzv. „yuppies“ (young urban professionals). Yuppies jsou velmi bohatí mladí muži, kteří rádi vystavují na odiv svůj majetek a dokonale vypracované tělo. Řídí se zásadou „Dressed for Success“ neboli Oblečen pro úspěch. Do módy se vrátil luxus, extravagance a haute couture.

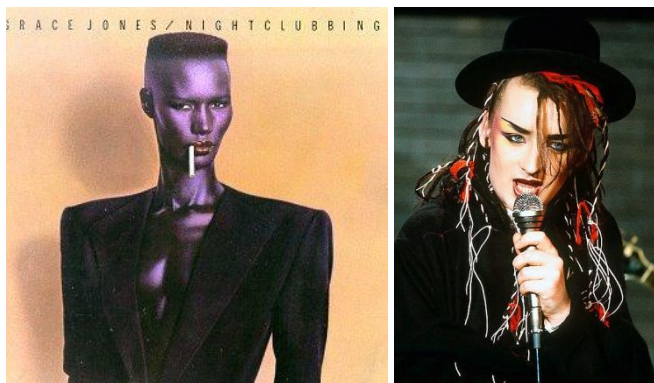
Osobnost designéra byla na vrcholu společenského žebříčku, nahradila rockové hvězdy, topmodelky zazářily místo hereček a přehlídky se staly skutečným představením.

80. léta jsou také ve znamení „černých hudebních stylů“ jako jsou: hip- hop, rap, house a oživení funku a soulu - tzv. *goove music*.

Mezi hudební ikony tohoto desetiletí patřila zpěvačka a modelka jamajského původu **Grace Jones**. Přidala se k nové hudební vlně, která ji vynesla na post klubové discokrálovny. Přijala androgynní vzhled, ostříhala si vlasy na ježka, oblékala si přísně hranaté saka.

Novoromantiky zastupoval zpěvák **Boy George**, který byl členem kapely *Culture Club*. Proslavil se svým androgynním excentrickým vzhledem. Stejně jako míchal hudební styly soul, reggae, pop, míchal i styly módní. Eklekticky spojoval na svém oblečení chasidský klobouk, rastafariánské dredy, skotský tartan, spolu s botami hiphopových hudebníků, adidaskami.

V devadesátých letech minulého století se nechal ovlivnit glam rockem, zejména Iggym Popem a Davidem Bowiem. [2, 5]

Obr. 24, 25

3.4.1 Madonna

Madonna, vlastním jménem Madonna Louise Ciccone, se vydala na svou sólovou dráhu v roce 1983. Tehdy vydala své první debutové album *Madonna* se singlem *Everybody*, který se stal ihned tanečním hitem a Madonna hlavní hvězdou MTV. Proslavila se zejména svými tanečními videoklipy a sexuálně provokujícími aférami, mnohokrát rozpoutala náboženské i etické spory.

Obr. 26, 27, 28

Její výrazný styling tehdy tvořila módní návrhářka a producentka francouzského původu Maripol. Maripol měla vliv na vzhled mnoha vlivných interpretů, včetně Grace Jones a Deborah Harry. Nejvíc ji však proslavila práce pro Madonnu v polovině 80. let na albu *Like a Virgin*.

Navrhla pro ni rebelský vzhled, nechyběly krajky, sukně přes kalhoty, síťované punčochy, výrazné šperky v podobě křížů, těžkých řetězů a náramků.

Postupně Madonna začala ovlivňovat vzhled mnoha mladých dívek a žen 80. let. Její vzhled se stal módním trendem tohoto desetiletí.

V roce 1990 Jean Paul Gautier navrhnul kolekci pro Madonino turné *Blond Ambition Tour*. Zvláště působivý byl dnes již ikonický korzet lososové barvy s kónickými tvary košíčků podprsenky. Tato kolekce proslavila Gautiera v celosvětovém měřítku.

Následovala léta nošení spodního prádla jako svrchního oblečení, intimní se stalo veřejným!

V roce 1992 vydala Madonna kontroverzní knihu *Sex*, kterou vytvořila společně s fotografem Stevenem Mieselem.

Tato zpěvačka vystřídala za svou kariéru nespočet módních stylů a vizáží. Spolupracovala vždy jen s top návrháři. V posledních letech se stala tváří významných módních značek. V roce 2005 byla tváří Versace, následovala spolupráce se značkou Louis Vuitton (2009) a o rok později se stala tváří kampaně Dolce&Gabbana.

3.4.2 Michael Jackson

Král popu, jak je často Michael Jackson označován, si vytvořil za svou hudební dráhu svůj jedinečný a osobitý styl, který není poplatný době.

Jacksonovu image lze rozdělit do období: *Thriller look*, *Military look* a *Smooth look*.

Pro první z nich je charakteristická červená kožená bunda s černým akcentem. Tento kostým pro něj vytvořila kostýmní výtvarnice Deborah Nadoolman Landis. Zvolila siluetu V, ve které se odráží i pyramidový tvar choreografie kultovního videoklipu k písni *Thriller*.

V roce 2008 uvedl belgický návrhář Maison Martin Margiela bundu *Margiela Kontrast Nylon Biker Jacket*.

Obr. 29, 30

Vojenský kabátek, s výraznými rameny, zdobený flitry, krystaly a mosaznými knoflíky, doplněný černými kalhoty, bílými ponožkami a mokašiny- toto je druhý nadčasový *look*, jímž se inspiroval designér Christophe Decarnin v kolekci S/S 2009 pro Balmain.

Vojenský kabátek často doplňovala charakteristická bílá rukavice, se kterou přišel Bill Whitten.

Obr. 31, 32

V elegantním bílém obleku s úzkou kravatou a bílým kloboukem se Jackson poprvé objevil ve videoklipu k písni *Smooth Criminal*. Pro tento mnohem sofistikovanější vzhled mu byl

inspirací italsko-americký gangster Al Capone. Tento *look* později převzal současný hudebník Justin Timberlake.

Obr. 33, 34

Na kostýmech pro chystané velkolepé turné pracovali přední kostýmní návrháři Dennis Tompkins a Michael Bush. Jackson měl vystoupit v obnovených replikách jeho nejznámějších kostýmů, které měly být bohatě zdobené krystaly Swarovski.

V roce 2008 Michael Jackson začínal pracovat na své vlastní módní značce. K tomuto projektu si přizval francouzského návrháře a podnikatele Christiana Audigiera. Nicméně, vzhledem k předčasné smrti Jacksona nebyla kolekce nikdy dokončena.

3.5 90. léta

„Módní svět byl uštván rychlým chaotickým střídáním nových trendů, neustálou proměnlivostí, kterou na módě tak obdivovali surrealisté. Proměnil se ve svět „postmódní“, ve kterém už nebylo stopy po jediném jasném srozumitelném směru.“

(MÁCHALOVÁ, Jana. *Módou posedlí*, str.93)

V 90. letech se návrháři opět zmocňují subkulturních stylů.

Z hlavního proudu konfekční prodeje se oddělila mladá móda, která začala být prezentována na nových veletrzích. Firmy jako Gap, X- Large nebo Jive začaly nabízet oblečení ve stylu sportovních dresů, vojenských uniforem a pracovního oděvu.

90. léta jsou obdobím „nebarevnosti“, určité střízlivosti a návratu k tradici.

To ovšem neplatí pro tehdejší hudební dění.

Na scénu se dostává DJ Gilles Peterson se svým novým hudebním mixem, který nazval acid jazz. Scéna acid jazzu nebyla nikdy stejnorodá, nejednalo se o subkulturu, ale o svět ve kterém byla důležitá individualita jak v hudbě, tak v oblékání.

Mísily se zde módní prvky mods, funky a B-boys.

Na začátku 90. let se objevil i nový hudební styl techno. Technos vyrostli do obrovské subkultury, za jejich předchůdce jsou považováni *ravers*. Příznivci techno se často oblékali do protiradiačních obleků, futuristických kombinéz a kamuflážových bund. Jedním z představitelů tohoto hnutí se stal hudebník Moby, vlastním jménem Richard Melville Hall. [6]

Na komerční popové scéně se objevily divoké **Spice Girls**, ve svých rozmanitých oblečcích z anglické národní vlajky, kombinézách s leopardími potisky a botách na vysoké poděšvi. Byl to spíše mix nevkusu, ale i ony tehdy ovlivnily vzhled teenagerů. I tato módní poloha patří k poslednímu desetiletí 20. stol.

Nesmíme zapomenout na hip-hopovou scénu, která zaznamenala svou tzv. „zlatou éru“ - jména rapperů jako Puff Daddy, Snoop Doggy Dogg nebo skupina Run DMC neodmyslitelně patří k 90. létům.

V roce 1986 nahráli pionýři hip-hopu, Run-DMC píseň „*My adidas*“ jakožto hold své oblíbené značce. Tímto hitem se značka Adidas stala neodmyslitelnou součástí hip-hopové kultury. B-boy styl se rázem stal nejnapodobovanějším na světě. Jejich oblečení, od dříve jen sportovní značky Adidas v kombinaci se zlatými řetězy náhrdelníky s přívěsky v podobě dolarů a jinými módními doplňky, stanovilo styl pro další hip-hopové generace. Oděvní značky jako Louis Vuitton, Tommy Hilfinger, Gucci se bleskurychle chytly tohoto trendu a svezly se na hip-hopové vlně. [5]

Obr. 35, 36

3.5.1 Grunge

Grunge je hudební žánr na pomezí hardrocku a alternativního rocku. Styl grunge vyrostl v Seattlu a velmi rychle se šířil mezi studenty po celých spojených státech, byl obdobou indie kids. Ke grunge patří staré onošené oblečení, flanelové košile, vytahané svetry, roztrhané džíny, tenisky Converse a heslo DIY (Do It Yourself - „Udělej si sám“).

Představiteli grunge scény byli Pearl Jam, Nirvana a Smashing Pumpkins.

Zvláštním podžánrem je také *riot grrrl*, jakýsi „feministický grunge/punk“ představovaný například skupinou Hole, jejíž frontmankou byla Courtney Love.

Styl grunge byl důkazem pronikání prvních pouličních subkultur do světa vysoké módy. Návrháři Dolce a Gabbana a Gianni Versace představili psychedelickou verzi stylu grunge. Romeo Gigli navrhnul dekonstruované saka obnošeného vzhledu.

Tato antimóda však nevydržela dlouho, v obchodech se začaly hromadit drahé záměrně znehodnocené modely. Lidé záhy zjistili, že stejné kousky si můžou pořídit v každém second handu. Právě tento fakt zapříčinil konec *grunge stylu* v komerční sféře. [6]

3.6 Přelom století a současná hudební scéna

Popsat hudební scénu v „neopostmoderní“ době je téměř nemožné. Rotace hvězd i stylů nabírá rychlé tempo. Proto jsem vybrala pouze čtyři interpretky, které spolupracují se zajímavými současnými návrháři.

První z nich je islandská zpěvačka **Björk**. Ze začátku své kariéry působila v kapele Sugarcubes. Tehdy ještě Björk vystupovala v kostýmu naivní školačky v barevných Martenskách.

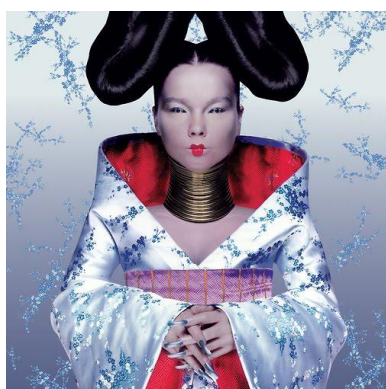
V roce 1992, opustila rodný ostrov i kapelu Sugarcubes a vydala se na sólovou dráhu. Muzikantsky propojuje hravou fúzi taneční techno scény s atmosférou severské přírody. Důležitým momentem v její kariéře bylo setkání s Alexandrem McQueenem.

U jejich spolupráce, je nutné položit si otázku - kdo byl pro druhého múzou a kdo tvůrcem? Tyto hranice se zde prolínají, výsledkem jejich spojení je dokonale ucelený koncept. Obě tyto osobnosti jsou obdařeny nevídanou obrazotvorností a senzibilitou.

V roce 1997 McQueen vytvořil styling na obal alba *Homogenic*. Fotografie na bukletu tehdy vyvolala více pozornosti, než samotný obsah alba. Něžná elfí zpěvačka se zde proměnila v ledovou královnu v tuhých šatech gejši doplněných žirafím náhrdelníkem ženy z kmene Pdaung.

Oba ve své tvorbě řeší propojení přírody, člověka a stroje, propojení umělého světa s organickým.

V roce 2003 spolupracovali na projektu pro *Fashion Rock*. Tehdy Björk doprovázela McQueenovu přehlídku písní *Bachelorette*.

Obr. 37

Druhou osobností současné hudební scény je **Gwen Stefani**. Gwen debutovala v roce 1992 jako frontmanka skupiny No Doubt. Brzy však zjistila, že kromě hudby se chce naplno věnovat módnímu návrhářství. V roce 2003 debutovala se svojí módní značkou *L.A.M.B.* Ta se v roce 2005 rozšířila po celém světě spolu se značkou *Harajuku Lover*. Jméno značky je zkratka názvu Gwenina prvního sólového alba *Love.Angel.Music.Baby*.

Gwen Stefani pochází z krejčovské rodiny a k textilní tvorbě měla blízko už od svého dětství. V kolekcích značky L.A.M.B. se mísí různé inspirace. Kromě rockového stylu v nich objevíte i vlivy z Guatemaly, Japonska, Indie či Jamajky.

Obr. 38

Zařazení **Lady Gaga** mezi módní ikony současnosti je diskutabilní. Mnozí ji považují za nástupkyni Madonny, představitelku současné avantgardy. Jedná se opravdu o inovativní osobnost, která ovlivňuje a posouvá svět módy, nebo jde jen o marketingovou figurku?

Obr 39, 40

Zatím nejkontroverznější model předvedla LadyG na předávání cen MTV v roce 2010, kde přišla v šatech ze syrového hovězího masa. Tento model pro ni navrhl Franc Fernandez a její stylistka Nicoa Formichettiová.

Mezi její oblíbené návrháře patřil i Alexander McQueen. Ten jí na své poslední přehlídce věnoval své závěrečné defilé, během něhož poprvé zazněl hit *Bad Romance*.

Tuto kapitolu uzavírá zpěvačka irského původu **Róisín Murphy**.

Na začátku její hudební kariéry stálo setkání s hudebníkem Markem Brydonem. Tato dvojice pak pod jménem *Moloko* vydala čtyři velmi úspěšná a oceňovaná alba. V létě 2005 vydává Róisín svůj první sólový projekt - album *Ruby Blue*.

Tato dáma je velmi respektovaná osobnost v oblasti elektro, disco house a pop. Respekt si zasloužila i v oblasti svého stylingu.

Vybírá si kostýmy takových návrhářů jako Gareth Pugh, Martin Margiela a Christophe Coppin. Nejvíce však spolupracuje s dvojicí Victor a Rolf. Na přehlídce S/S 2010 Róisín doprovázela modelky svou skladbou *Demon Lover*.

Obr. 41, 42

4 ČESKÁ HUDEBNÍ SCÉNA

Česká hudební scéna a móda je slovní spojení, které neslyšíme často, nebo vůbec. Totalitní režim i zde způsobil nepřirozenou pomlku ve vývoji hudebního průmyslu.

Zatímco ve Spojených státech a v západní Evropě byla většina populární hudby stále více ovlivňovaná rokenrolem, vznikaly zde nové subkultury a styly, státy sovětského bloku měly vývojové zpoždění celé jedné generace. Na naší scéně vládl kult velkých, swingových tanečních orchestrů.

Vrcholem pódiového vystoupení bylo, když zpěvák sundal ze stojanu mikrofon, vzal ho do ruky a během zpívání pak udělal pár rytmických kroků a pohybů. Každá píseň měla svého skladatele, textaře, aranžéra, zpěváka a doprovodný orchestr. Nebyl zde prostor pro individualitu interpreta, jen výjimečně si autor svou hudbu zároveň zaranžoval.

Za těchto okolností k nám rokenrol (později označovaný zkráceně – rock) proniká jen okrajově.

Název rokenrol dostal od komunistických zastánců nálepku amerického imperialistického importu, první čeští rockeři pro něj vymysleli krycí název *big beat* (záhy počestěný na *big-bít*).

I v době normalizace zde naštěstí fungoval český underground. Kapela *The Plastic People of universe*. Toto uskupení se dá označit za předchůdce dnešní nezávislé klubové scény.

Obr. 43

Po sametové revoluci se změnilo všechno. Padl diktát, na scénu se dostávají nové kapely, nahrávací studia, časopisy, kluby. [14]

Ale i přesto zde byla ta stále zmiňovaná pomlka, která se dá jen těžce odstranit. Chybí zde návaznost, přirozený vývoj. Dlouho zde přetrvával názor, že péčí o image, vizuální pre-

zentaci umělec zaprodává vlastní autenticitu, nebo často zakrývá nedostatek hudebního umu.

Tento blok se snad pomalu boří. Časy se mění a i česká hudební scéna se pozvolna probouzí k životu. Skupiny a zpěváci se začínají více zajímat o svoji image a vizuální styl.

Nejznámější spolupráci módního návrháře a hudebníka, je bezesporu Liběna Rochová a její dlouholetá tvorba pro Lucii Bílou.

V následující kapitole uvedu pár dalších příkladů, jak z komerční, tak nezávislé scény.

4.1 Nová česká vlna

„Je to všechno reklama a marketing... Obaly, weby, merch, všechno. Promo. Když budete chtít, budete moct mluvit o normální firemní identitě - balíčku pro produkt, kde logo je logem a křivák zpěváka totéž jako uniforma zaměstnance McDonald's.

Až do chvil, když už to není reklama. Kdy to všechno přestává být balení a stává se to věcí samotnou - o metalu nejde uvažovat bez lebek, stejně jako o Depeche mode bez Antona Corbijna.

Cover ukazuje, kudy k desce přistoupit. Oblečení se vstupem na pódium stává kostýmem a maska pomůže nesmělým vystoupit (z každodennosti) a divákům pochopit představení. “Určuje hranice mezi lidskou rasou, a tím kdo je na pódiu,“ trefil to Jaro Haro. Pohyb strhává. Placka identifikuje. Poválečná populární hudba neznamená jenom akustický zážitek, ale stejnou měrou vizuální, fyzický, ideologický.....“

(NANORU, Michal; OVERSTREET, Martina. *Zde jsou psi*, str. 9)

Na začátek této kapitoly jsem uvedla úryvek z knihy *Zde jsou psi*, která vznikla v roce 2010. Její autory jsou Martina Overstreetová a Michal Nanoru. Kniha si dala za cíl ukázat příklady převážně současných hudebních uskupení, která toto propojení tvorby a vzhledu (nejenom oblečení, ale i obalů a dalšího) chápou a dosahují na tom poli nějakých zajímavých výsledků.

Vybrala jsem dvě české kapely, které se nebojí spolupracovat s jinými umělci a vytvářet tak zajímavý koncept pro svůj vizuální styl.

První z nich je **Ecstasy of Saint Theresa**.

Skupina vznikla v roce 1990 v Praze. Za svou existenci párkrát změnila složení, v současné době ji tvoří zpěvačka Kateřina Winterová a textař, skladatel a multiinstrumentalista Jan P. Muchov. Hudební produkce této dvojice je kritikou často oceňována a skupina Ecstasy of Saint Theresa je označována za jednu z nejprogresivnějších českých hudebních formací.

Kostýmy pro toto uskupení často navrhuje Denisa Nová. Spolu se zúčastnili i projektu *Absolut Inspiration*. Značka Absolut poprvé v ČR iniciovala kreativní spolupráci předních českých umělců různých uměleckých oborů. Denisa Nová, s pomocí light designéra Jindřicha Trapla, vytvořila pro Kateřinu „Světelné šaty“ reagující na hudbu.

„Extáze už dlouho připravovala koncert a řešily jsme kostým. Kateřina je typ samostatné a inspirativní ženy, která má jasnou představu o oděvu. Nedělám jí ani žádný styling a sama přichází často s úplně novými kombinacemi, o kterých jsem do té doby netušila. Chtěly jsme, aby byl koncert vizuálním zážitkem. A tak jsme vytvořily šaty, které reagovaly na hudbu, na rytmus, na jednotlivé tóny, protože celý projekt vznikl jako součást Absolut Inspiration, kde je světlo hlavním motivem.“ [16]

(Denisa Nová - rozhovor pro Ona Dnes.cz)

Obr. 44, 45

Dalším zajímavým počinem na naší scéně je tvorba kapely Toxique, která se výrazně prosadila v roce 2008 se svým stejnojmenným albem. Jejich hudba se pohybuje na rozmezí elektropopu, souljazzu a grooverocku.

Svou image nejdříve vytvářeli s věcí ze second-handů a šatníku své babičky. V souvislosti s novým albem Outlet People (2010) se však tahle kapela spojila s grafickým studiem Najbrt - výsledkem je nová image, a originální logo. Na kostýmech spolupracují s přední českou stylistkou Mariou Kohutik a s mladými návrhářkami z VŠUP Annou Mareškovou, Michalou Bětíkovou (OBSESSION). Divoké účesy pro zpěvačku Kláru Vytiskovou tvoří Petra Měchurová.

Obr. 46

Kapitolu o české hudební scéně opět uzavírá úryvek z knihy *Zde jsou psi*.

Tato úvaha o autenticitě interpretů a pravdivosti subkultur skvěle uzavírá i celou teoretickou část této diplomové práce.

„Všude tam, kde se potkávají nároky na „vysoké“ umění s popkulturou, jako se to děje na každé „nezávislé“ scéně, vzniká prostor pro předsudky a moralizování. Na té české hlavně o tom, co je to stylizace, co je autentické... Těžko ale takhle mluvit o autenticitě a přirozenosti tam, kde styly, které se zde provozují, včetně systému hudebního průmyslu a terminologie (i vlastního sporu o autenticitu) přišly komplet zvenčí, kde vznikaly reakcí na lokální problémy. Pokud Američané nebo Britové nařikají, že Elvis nebo Rolling Stones vzali „negro sound“ a přeložili ho do jazyka bílých teens, hippies že byli jen neautentické děti střední třídy, které na kontrakultuře 50. let nezajímaly jazz, literatura a filozofie, ale jenom sex a drogy, punk, že je stylistickou hříčkou dvou návrhářů se situacionisty stejně jako Velvet Underground vrcholem anděla povrchnosti Andyho Warhola, že každá známěj-

ší subkultura byla jen romantizací chudoby, vykucháním stylu ghett vnitřních měst a jeho vnesení na pohodové zelené trávníky satelitů, pak Česko je periferií za každých okolností a o to vzdálenější. “

(NANORU, Michal; OVERSTREET, Martina. *Zde jsou psi*, str. 10)

II. PRAKTICKÁ ČÁST

5 KOLEKCE ETERNAL SEEKERS

Před rokem jsem dostala nabídku navrhnout oděvy pro kapelu Eternal Seekers. Tato myšlenka mě velmi nadchla. Propojení světa hudby a módy pro mě znamenalo dokonalou kombinaci. Navrhnout kolekci, která najde praktické uplatnění v tomto atraktivním prostředí, byla velkou výzvou.

Tehdy jsem si ještě neuvědomovala, jak těžké zadání jsem si stanovila. Navrhnout a zhotovit kolekci „na míru“ je věc, kterou jsem nikdy předtím nezkoušela. Během realizace jsem přicházela na různá omezení a úskalí, ale zároveň jsem se na ni mnohému naučila.

Práce pro konkrétní osobu je diametrálně odlišná než tvorba volně inspirované kolekce. Návrhář musí komunikovat se „zákazníkem“, musí přihlížet na jeho fyzické, ale i povahové vlastnosti.

Při tvorbě jednotlivých oděvů jsem řešila i praktičnost, kterou vyžaduje hra na hudební nástroje a pohyb na pódiu.

5.1 Kapela Eternal Seekers

Popsat hudební styl Eternal Seekers není vůbec jednoduché, proto jsem si půjčila slova hudebního publicisty Pavla Klusáka a samotné zakladatelky Lenky Dusilové.

„Je to workshop,“ říkala zas a znova Lenka Dusilová od mírné zimy 2007–2008, kdy se začala naostro scházet s těmi, u kterých cítila silný společný potenciál: se spoluhráčkou a přítelkyní Beatu Hlavenkovou a pány z Clarinet Factory. Tehdy na počátku ještě nebyl žádný název Eternal Seekers, zato hledání ano. „Nebude to moje sólové album!“ opakovala zas a znova na otázky po repertoáru... Tomu leckdo moc nechtěl věřit: držitelka několika výročních Andělů po své evidentně nejlepší desce Mezi světy (2006) půjde zkusmo budovat repertoár s muzikanty, kteří sice mají k popu a písničce vztah, ale dráždivě nepřímý? Přesně tak to bylo. „Vracela jsem se v té době z Ameriky. Cítila jsem nevyzrálou, žádnou chuť pokračovat v tom, co se nabízelo. Zahořela ve mně touha otevřít novou kapitolu, vypadnout z vlastního stereotypu“.

Spolupráce s americkými producenty a hráči jí dodala odvalu zkoušet nové věci, nechat se v hudbě vést momentálními impulsy mysli, těla i hlasu. Nebát se tvorby uprostřed pohybu. ... Všichni v Eternal Seekers vycítili, že v tomhle repertoáru se nemyslí na žánrové

„dobré mravy“; šanci tu dostala píseň, která si hledá tvar zevnitř, podobná krajině nebo mapě, kde na sebe navazují různorodá místa. Lenčin hlas jednou pokorně slouží veršům, jindy instinktivně hledá zvuky a slabiky za slovy, jako by se naladil na jazyk, kterému rozumíme jinak než myslí...

Tahle ambiciózní rozmanitost činí z *Eternal Seekers* mimořádný čin v dnešní české muzice: protíná se tu středoevropská kultivovanost s uvolněným, enšpiglovským chňapáním napříč žánry, jaké je vlastní současné světové vlně, jež se nově a po svém vrací k „obyčejné“ písničce. Proznívá tu šanson i soundtracková obraznost, blues i moderní komorní hudba, dotek elektroniky i jazzu, experiment i minimalismus...

Poslední slovo ať má „Dusilenka“: „Stylově mají *Eternal Seekers* široké spektrum, ale přesto: cítím ty písně jako různé podoby romantické hudby. Pro mě osobně se dotýkají vypořádávání s minulostí. Jako bych si sepisovala mezisoučet.“ [15]

Obr. 47 Kapela *Eternal Seekers*

Pro úplný obraz o osobnostech, pro které je kolekce určena, přikládám krátké shrnutí jejich hudebních kariér.

Lenka Dusilová začala s hudební kariérou už ve svých deseti letech, v roce 1988 začala zpívat v legendárním pěveckém souboru Banbini di Praga.

Začátkem 90. let byla frontmanka rockové skupiny Sluníčko. V roce 1994 byla kapela nominována Akademií populární hudby na cenu „Objev roku“.

V letech 1994 –1997 často spolupracovala se skupinou Lucie, s jehož frontmanem Davidem Kollerem, po odchodu ze Sluníčka založila skupinu Pusa. Jejich skladba *Muka* byla nominována na cenu Anděl v roce 1996.

V roce 2000 vyhrává cenu Anděl v kategorii „Nejlepší zpěvačka“.

Po vydání se na sólovou dráhu, Lenka Dusilová začala také spolupracovat s folk-rockovou skupinou Čechomor.

Nadžánrové album *Mezi světy* (2006) je považováno za nezralejší práci autorky. V roce 2007 absolvovala turné po USA, na české scéně spolupracuje s hudebníky z postjazzového Vertigo Quintet.

V současné době vystupuje jednak sólově, a také s hudebním uskupením Eternal Seekers.

Beata Hlavenková je jazzová pianistka a především skladatelka. Vystudovala skladbu na Janáčkově konzervatoři v Ostravě. Dále ve studiích pokračovala na *University of Massachusetts* v americkém Amherstu, kde absolvovala v oboru Skladba, jazzová skladba a orchestrace.

Je jí blízký moderní elektroakustický jazz se širokým spektrem stylových inspirací.

Beata spolupracuje se spoustou dalších nejen jazzových hudebníků, například s Yvone Sanchez, Katkou Šarkozi, Vertigo Quintetem a dalšími.

V roce 2009 jí vyšla deska *Joy for Joel*.

5.2 Rešerše

Všichni návrháři potřebují stále nové nápady a inspirace, podstatou módní tvorby je neustálá proměna a znovuobjevování. Nepostradatelnou součástí veškeré výtvarné tvorby je rešerše - je to shromažďování kreseb, fotografií a textů. Rešerše je důležitým nástrojem tvůrčího procesu a poskytuje informace a směřování kolekce. Jedná se o velmi osobní aktivitu, jejíž postupy poskytnou divákovi pohled do myšlení a tvůrčích vizí návrháře. Siluety, textury, barvy, vzory, ozdoby, to vše má své místo v procesu navrhování a tím vším se také rešerše zabývá.

Proto jsem se rozhodla, tento důležitý bod mé práce zahrnout do popisu praktické tvorby modelu.

*Obr. 48, 49 Inspirační koláže ke kolekci
Eternal Seekers*

5.3 Materiály a barevnost

Jako stěžejní barvu kolekce jsem si vybrala černou. Je to barva, která ve mě evokuje sílu osobnosti, ale i nitro člověka. Zároveň se tato barva objevuje v oděvech nejrůznějších hudebních stylů, ať už v podobě kožených bund rockových zpěváků nebo společenských oděvech interpretů vážné hudby.

Šedá je druhá dominantní barva kolekce. Ta symbolizuje minulost, mlhavé vzpomínky, které se často objevují v textech písní Eternal Seekers.

Pro barevný akcent kolekce jsem zvolila modrou a v malých detailech i červenou barvu.

V kolekci jsou použity přírodní ale také umělé materiály. Z přírodních materiálu je to hedvábná orgaza a bavlněný úplet.

Ze směsových pak zvláštní druh mačkaného saténu s kovovým vláknem, u kterého však používám jen rubovou stranu. Tento materiál byl pro mě velmi inspirativní svojí strukturou a tvarem.

Pro výrobu džínů jsem zvolila denim s elasthanem.

Protože jsem do kolekce zařadila i sublimační tisky, objevuje se zde i polyesterový satén.

5.4 Grafické zpracování materiálů

Poslední zimní semestr na univerzitě jsem absolvovala stáž na ateliéru grafického designu pod vedením dr. akad. soch. Rostislava Illíka, kde jsem tvořila typografii pro mou kolekci.

Typografie vznikla z „motanců“ a ústřížků tehdy ještě rozpracovaných modelů.

Konečný vzhled odkazuje k přírodním motivům kořenů, ale také k jakémusi tajemnu a poetice.

Tuto typografii jsem dále aplikovala na svých modelech. Tvoří pomyslnou linii, která se táhne celou kolekcí, ať už v podobě sítotisku nebo velkoplošných sublimačních tisků.

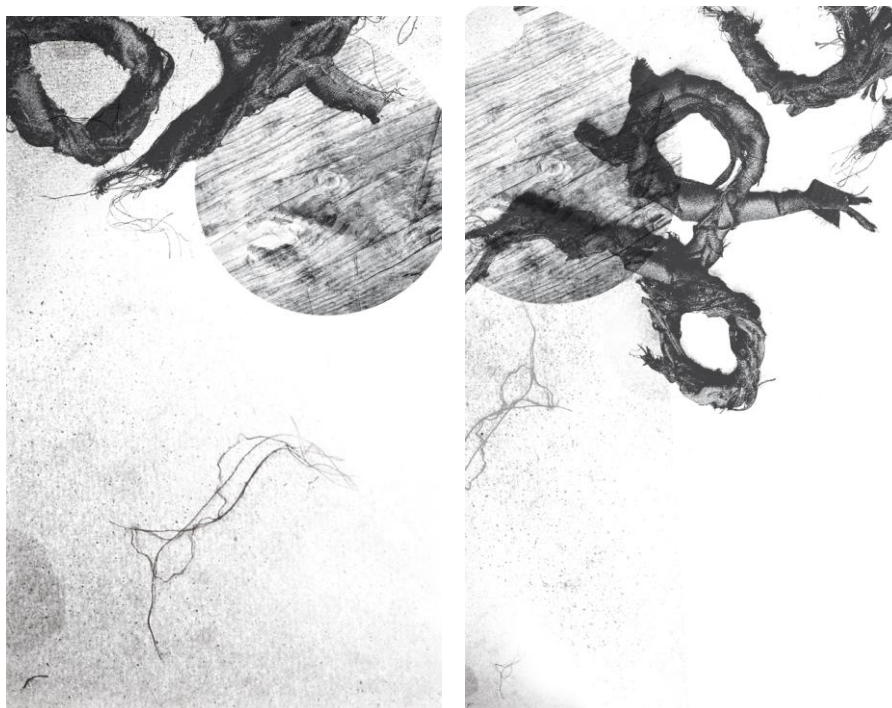

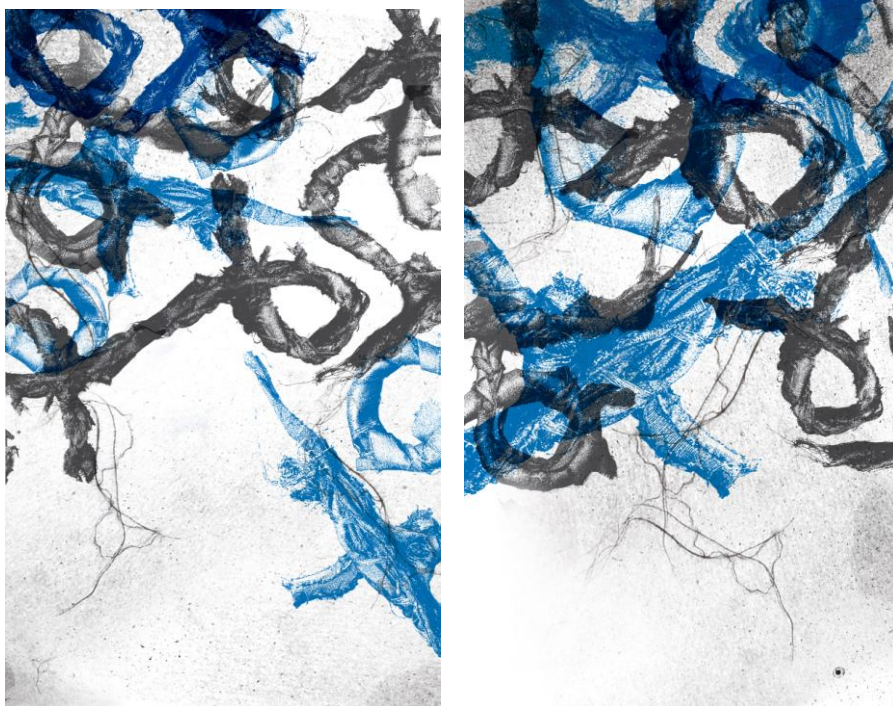
Obr. 50 Typografie pro kolekci *Eternal Seekers*

5.4.1 Použité technologie

První techniku, kterou jsem zvolila při tvorbě mých modelů, byl sublimační tisk.

Tento tisk se řadí mezi transferové technologie. Nejvhodnějším materiálem pro aplikaci této technologie je 100% polyester (PES). Ten pro účely tisku vyniká přímo ideálními vlastnostmi.

Obr., 51, 52, 53, 54 Grafické předlohy pro sublimační tisk

Na potisk bavlněných topů jsem použila sítotisk. Chtěla jsem, aby výsledný vzhled byl svým způsobem nedokonalý, byla to moje první zkušenost s touto technikou, takže jsem tohoto výsledku dosáhla přirozenou cestou.

U bavlněných topů jsem chtěla dosáhnout „obnošeného“ zašlého vzhledu. Použila jsem sítotiskovou barvu, kterou jsem aplikovala štětcem a následně vypírala.

Obr. 55 Úprava materiálu

Poslední technikou, kterou dotvším mé modely, je výšivka. Objevuje se zde jenom v detailech v podobě vyšitých textů písní.

5.5 Koncepce kolekce

*... Přejdu most a najdu si stín
Do kořenů stromů se schoulím
Kde tvoje slova neuslyším
Kde svoje slzy před světem můžu skrýt
Přejdu most a najdu si stín
Ze srdce mě vylétlo hejno mŕ
Kde tvoje slova neuslyším
Jenom ticho, divokej říční proud ...*

Inspirací při navrhování kolekce Eternal Seekers pro mě byla samotná hudba a zpívaná poezie, která je velmi obrazotvorná.

Texty písní jejichž autorem je z velké části básník Bogdan Trojak ve mě evokují mlhavou krajinu, sen a vzpomínky na dětství, ... ale myslím si, že každý posluchač v nich nachází svůj význam.

Druhou silnou inspirací pro mě byla samotná frontmanka kapely Lenka Dusilová a její profesní, ale i osobnostní vývoj. Za svou kariéru prošla zásadním vývojem od tvrdé rockerky bez hudebního vzdělání, až po vyspělou ženu mnoha hudebních poloh a žánrů.

Tak i má kolekce prochází vývojem od jednoduchých topů a džínů, až po šaty, zdůrazňující ženské tvary.

Jednotlivé kusy oděvů jsou mezi sebou volně kombinovatelné, proto nebudu popisovat celé modely, ale spíše jen oděvní fragmenty, ze kterých se kolekce skládá.

5.6 Realizace modelů

První skupina modelů je jakýmsi ohlédnutím do minulosti Lenky.

Hlavním prvkem jsou jednoduché, do šeda tónované topy, které mají navozovat atmosféru minulých let, relikvie bouřlivého rockového mládí. Jsou to zdánlivě jednoduché oděvy, do nichž jsem však vložila rukodělný odkaz v podobě vyšíváných textů a tisků.

Topy doplňují úzké džíny, na jejichž výrobě jsem spolupracovala s firmou Marwin Jeans.

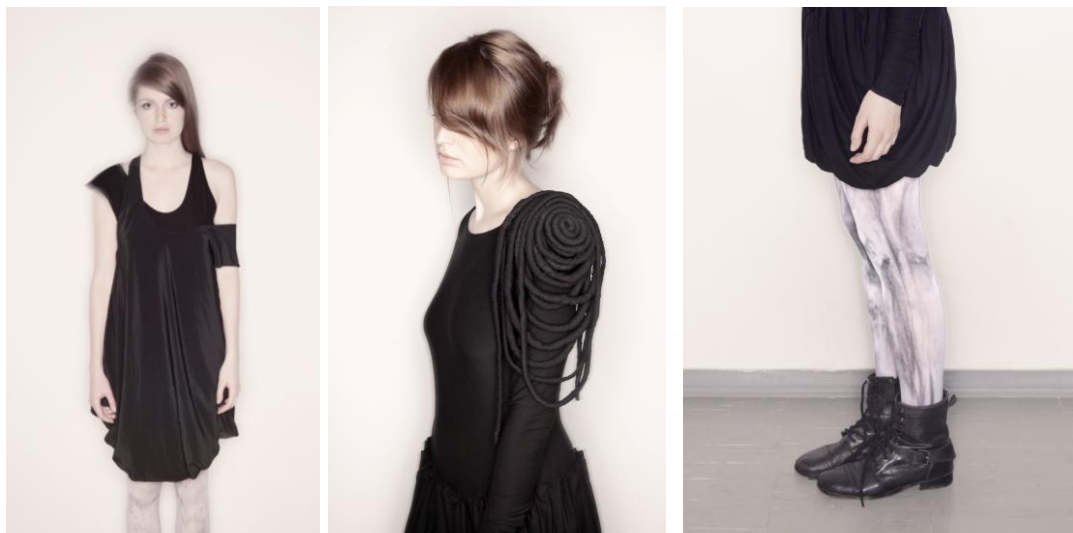

Obr. 56, 57, 58

Druhou skupinu modelů tvoří černé šaty, které jsou doplněné zatónovanými punčocháči.

První z nich jsou dvouvrstvé šaty s podehnutým dolním krajem.

Následují úpletové šaty s nabíranou balónovou sukní a výraznou ramenní aplikací. Aplikace navazuje na již zmiňovanou typografii.

Obr. 59, 60, 61

Výrazným prvkem kolekce jsou šaty s velkoplošným sublimačním tiskem. Abych podpořila viditelnost použité grafiky, zvolila jsem minimalistické střihové řešení.

Obr. 62, 63, 64

V kolekci se také objevuje hedvábná organza. Tento materiál je velmi efektní a skvěle drží tvar, čehož jsem využila při tvorbě bolerka. Na bolerku jsem vytvořila bohatou volánovou aplikaci. Tento oděv je určen pro klavíristku, která při vystoupení často sedí k obecnstvu zády nebo z profilu. Proto jsem se zaměřila zejména na řešení zadního dílu.

Obr. 65, 66

Následující volně kombinovatelnou částí kolekce je prostorově výrazný plášť s vysokým stojatým límcem.

Obr. 67

Kolekci uzavírají černé šaty, u kterých je zřejmá velmi ženská silueta. Chtěla jsem tak uzavřít již zmiňovaný vývoj, na konci kterého stojí vyrovnaná žena s romantickou duší.

Obr. 68

Snažila jsem se, aby kolekce byla nositelná a praktická pro vystoupení obou interpretek. Objevují se v ní jak modely určené na větší scénu, tak oděvy založené na detailu pro vystoupení v menších klubech.

III. PROJEKTOVÁ ČÁST

6 KRESBY

Obr. 69

Obr.70

Obr. 71

Obr. 72

Obr.73

Obr.74

7 FOTODOKUMENTACE

Obr. 75

Obr. 76

Obr. 77

Obr. 78

Obr. 79

Obr. 80

Obr. 81

Obr. 82

Obr. 83

Obr. 84

Obr. 85

Obr. 86

Obr. 87

Obr. 88

Fotograf – Milan Bureš

Postprodukce – Radoslav Cichý

Modelka – Nela Kovalčíková

ZÁVĚR

Tato práce měla znamenat ukončení jedné etapy, byla však spíše začátkem nové.

Začala jsem se učit, jak pracovat a komunikovat se skutečným zákazníkem, jak najít kompromis mezi výtvarně zajímavým a současně nositelným oděvem.

V průběhu vytváření kolekce se jednotlivé návrhy, ale i myšlenky měnily a vyvíjely.

Velmi mi pomohl i pohled do historie hudební scény a také zpracování podrobné rešerže.

Hodnotným přínosem pro mne samotnou a pro mou následující tvorbu je praktická zkušenost vlastní výroby kolekce. Mohla jsem si vyzkoušet nové tiskařské techniky, ale i spolupráci s profesionální firmou na výrobu džínů. Všechny tyto nové poznatky jistě zúročím i do budoucna.

Do kolekce Eternal Seekers jsem chtěla promítnout mé výtvarné cítění a pohled na oděvní design. Ukázat polohu, která je mi blízká, a kterou se chci ubírat i po skončení studia.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- [1] ČERNÝ, Jiří. *Hvězdy tehdejších hitparád*. Vyd.1. [s.l.] : Panton, 1989. 384 s.
- [2] GORMAN, Paul . *The Look : Adventures in Rock and Pop Fashion* . Londýn : Adelita, 2006. 223 s. ISBN 0955201705.
- [3] JONES, Terry ; RUSHTONOVÁ, Susie . *Současní módní návrháři*. [s.l.], přel. Jana Novotná : TASCHEN, 2006. 191 s. JONES, Terry ; RUSHTONOVÁ, Susie . *Současní módní návrháři*. [s.l.] : TASCHEN, 2006. 191 s. ISBN 80-7209-841-1.
- [4] LIPOVETSKY, Gilles. *Říše pomíjivosti : Móda a její úděl v moderní společnosti*, Přel. Martin Pokorný, Praha : Prostor, 2002. 450 s. ISBN 80-7260-063-X.
- [5] MÁCHALOVÁ, Jana. *Módou posedlí* . [s.l.] : Moraviapress a.s., 2002. 168 s. ISBN 80-86181-47-2
- [6] MÁCHALOVÁ, Jana. *Móda 20. století* . [s.l.] : NLN - Nakladatelství Lidové noviny, 2003. 230 s. ISBN 80-7106-587-0.
- [7] NANORU, Michal ; OVERSTREET, Martina . *Zde jsou psi*. Vyd.1. [s.l.] : YINACHI s.r.o., 2010. 259 s. ISBN 978-80-254-5904-1.
- [8] WORSLEY, Harriet . *Decades of fashion* . [s.l.] : H.f. ullman, 2007. 779 s. ISBN 978-3-8331-5019-7.
- [9] http://zpravy.idnes.cz/doufam-ze-zemru-driv-nez-zestarnu-drg-kavarna.asp?c=A080724_175223_kavarna_bos
- [10] <http://blog.col.com.pl/marki/%E2%80%9Eswingujacy-londyn%E2%80%9D/>
- [11] <http://www.style.com/stylefile/2011/01/david-bowie-do-you-see-his-influence/>
- [12] <http://onthisdayinfashion.com/?p=5853>
- [13] http://www.notjustalabel.com/articles/the_style_autopsy_of_the_king_of_pop
- [14] <http://www.czechmusic.net/charts/zlatyfont.htm>
- [15] <http://klusak.blog.respekt.ihned.cz/c1-45989860-lenka-dusilova-2008-slysim-nic-a-za-nim-tebe>
- [16] http://ona.idnes.cz/navrharka-denisa-nova-ma-moda-je-pro-silne-a-samostatne-zeny-p4s-/spolecnost.aspx?c=A101118_161028_spolecnost_ves
- [17] <http://hn.ihned.cz/c1-46926870-toxique>

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obr. 1 *Elvis Presley a Brnard Lansky* - GORMAN, Paul. *The Look: Adventures in Rock and Pop Fashion*.

Londýn: Adelita, 2006. 223 s. ISBN 0955201705.

Obr. 2 *Elvis Presley v sametové košili od Lansky Brothers*

<http://www.posters.cz/plakaty/elvis-presley-dav-/-crowd-/-v14366>

Obr. 3 *Nudie Cohn a Elvis Presley ve zlatém obleku*

<http://reynoldsstill.blogspot.com/2010/03/i-wanna-be-nudie-cohn.html>

Obr. 4 *Kresby Bill Belew*

<http://tooshallow.com/tag/costume/>

Obr. 5 *1955 Teddy boys* - GORMAN, Paul. *The Look: Adventures in Rock and Pop Fashion*. Londýn: Adelita,

2006. 223 s. ISBN 0955201705

Obr. 6 *Fotografie z filmu „Mechanický pomeranč“*

<http://punkandskins.blog.cz/0808/teddy-boys-mods-a-ti-ostatni>

Obr. 7 *Carnaby Street*

http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Carnaby_Street_sign.jpg

Obr. 8 *Mary Quant*

<http://onthisdayinfashion.com/?p=4907>

Obr. 9 *Reklama na „Beatle boots“*

<http://www.djtfineart.com/cgi-bin/fine-art/gallery.html?category=Warhol.O&item=Warhol004&type=gallery>

Obr. 10 *Dougie Millings s Beatles*

<http://blog.col.com.pl/marki/%E2%80%9Eswingujacy-londyn%E2%80%9D/>

Obr. 11 *The Beatles 1967*

http://www.thebeatles.com/#/images/09_1967_11

Obr. 12 *Rolling Stones, 1978*

<http://licorice-pizza.blogspot.com/2010/06/rolling-stones-snl-1978.html> <http://712-rolling-stones.blogspot.com/2009/12/rolling-stones-gimme-shelter.html>

Obr. 13 *Mick Jagger ve filmu „GIMME SHELTER“*- GORMAN, Paul. *The Look: Adventures in Rock and Pop Fashion*. Londýn: Adelita, 2006. 223 s. ISBN 0955201705.

Obr. 14 *The Who*

http://foolery.typepad.com/foolery/current_affairs/

Obr. 15 *The Who*

<http://www.last.fm/music/The+Who/+images/34142407>

Obr. 16 *Sex Pistols*

<http://feedmefashion.wordpress.com/2010/03/04/vivienne-westwood-2/>

Obr. 17 *Malcolm McLaren a Vivienne Westwood*

<http://www.agent2magazine.com/editors-desk/pistols-impresario-mclaren-dies/>

Obr. 18 *Bowie - Ziggy Stardust, 1973.*

<http://www.style.com/stylefile/2011/01/david-bowie-do-you-see-his-influence/>

Obr. 19 *Model Jean Paul Gaultiera, S 2011.*

<http://www.style.com/stylefile>

Obr. 20 *David Bowie, 1973.*

<http://www.style.com/stylefile/2011/01/david-bowie-do-you-see-his-influence/slideshow?loop=0&iphoto=1&play=false&cnt=1>

Obr. 21 *Model Givenchy- Riccardo Tisci, S 2010.*

<http://www.style.com/stylefile/2011/01/david-bowie-do-you-see-his-influence/slideshow?loop=0&iphoto=1&play=false&cnt=2>

Obr. 22 *Bowie, 1974.*

<http://www.style.com/stylefile/2011/01/david-bowie-do-you-see-his-influence/slideshow?loop=0&iphoto=8&play=false&cnt=9>

Obr. 23 *Model Givenchy - Alexander McQueen, S 2001.*

<http://www.style.com/stylefile/2011/01/david-bowie-do-you-see-his-influence/slideshow?loop=0&iphoto=9&play=false&cnt=10>

Obr. 24 *Grace Jones, 1981*

<http://evilmonito.com/2009/01/29/grace-jones-is-back/>

Obr. 25 *Boy George*

<http://auntiefashion.wordpress.com/2010/06/14/happy-birthday-boy-george/>

Obr. 26 *Madonna na přebalu svého alba „Like a virgin“*

<http://www.madonnatribe.com/idol/maripol.htm>

Obr. 27 *Madonna s Maripol*

<http://fluxuryb.com/2010/04/marc-jacobs-x-maripol-stripe-woman-tee/>

Obr. 28 *Madona v kostýmu J.P. Gaultiera, 1990*

<http://threadforthought.net/2009/07/08/who-inspired-michael-jacksons-fashion/>

Obr. 29 *Michael Jackson ve videoklipu „Thriller“*

[,http://www.fanpop.com/spots/thriller/images/19268498/title/thriller-photo35](http://www.fanpop.com/spots/thriller/images/19268498/title/thriller-photo35)

Obr. 30 Margiela, Kontrast Nylon Biker Jacket

<http://michaeljacksonstyle.blogspot.com/2009/08/maison-martin-margiela-michael-jackson.html>

Obr. 31 M. Jackson v kostýmu Billa Whittena

<http://www.celebrityclothingline.com/celebrity-footwear/michael-jackson-a-fashion-retrospect/>

Obr. 32 Model Balmain, S2009

<http://www.style.com/fashionshows/review/S2009RTW-BALMAIN>

Obr. 33 M. Jackson ve videoklipu k „Smooth Criminal“

<http://batmj.com/michael-jackson-smooth-criminal-outfit-in-full-p-37.html>

Obr. 34 Justin Timberlake

<http://johnjohnsaidit.com/justin-timberlake-plans-musical-comeback/>

Obr. 35 Run-DMC

<http://www.karaoketexty.cz/fotky/run-dmc-12664/198208>

Obr. 36 Spice Girls

<http://fashion-allure.com/style/platform-shoes-women-wedges/>

Obr. 37 Bjork na přebalu alba Homogenic

<http://onthisdayinfashion.com/?p=5853>

Obr. 38 Gwen Stefani a Harajuku Lovers

<http://www.fashion2model.com/?p=2311>

Obr. 39 Šaty z masa návrháře F. Fernandez

<http://francfernandez.blogspot.com/2010/09/lady-gaga-at-vmas.html>

Obr. 40 Lady Gaga v modelu Alexandra McQueen, 2009

<http://www.runway2reality.com/2010/02/alexander-mcqueen-retrospective.html>

Obr. 41 Róisín Murphy v modelu Victor a Rolf

<http://thehemofhergarment.blogspot.com/2009/10/victor-rolroisin.html>

Obr. 42 Róisín Murphy v modelu Gareth Pugh ve videoklipu Overpowered

<http://blogs.glam.com/glamchic/2007/11/30/icon-in-the-making-roisin-murphy/>

Obr. 43 The Plastic People Of The Universe

<http://www.czsk.net/svet/clanky/kultura/ppou.html>

Obr. 44 EOST

<http://www.viceland.com/blogs/cs/2011/02/07/eost-ve-vasem-obyvaku/>

Obr. 45 EOST- světelné šaty návrhářky Denisy Nové

<http://www.akce.cz/akce/900476/toxique-koncert-v-ramci-outlet-people-toxique-tour-2010-buena-vista-club-plzen>

Obr. 46, 47 Toxique

Obr. 48 *Eternal Seekers*

Obr. 49, 50 *Inspirační koláž ke kolekci Eternal Seekers*

Obr. 51 *Typografie pro kolekci Eternal Seekers*

Obr. 52 - 55 *Grafické předlohy pro sublimační tisk*

Obr. 56 *Úprava materiálu*

Obr. 69 - 74 *Realizace modelů*

Obr. 75 - 88 *Kresby*

SEZNAM PŘÍLOH

P I Fotodokumentace z koncertu Eternal Seekers (koncert v Divadle Archa)

**PŘÍLOHA P I: FOTODOKUMENTACE Z KONCERTU ETERNAL
SEEKERS (KONCERT V DIVADLE ARCHA)**

